

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน
ของ นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑๓/๒๕๕๕

เรื่องพิจารณาที่ ๑๐/๒๕๕๕

วันที่ ๑๘ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

ประเด็นวินิจฉัย

สมาชิกภาพสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของ นายจตุพร พรหมพันธุ์ (ผู้ถูกร้อง) สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐๖ (๔) ประกอบมาตรา ๑๐๑ (๓) หรือไม่

ความเห็น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐๑ (๓) บัญญัติให้ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง แต่เพียงพรรคเดียวเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับถึงวันเลือกตั้ง เว้นแต่ในกรณีที่มีการเลือกตั้งทั่วไป เพราะเหตุยุบสภา ต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งแต่เพียงพรรคเดียวเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับถึงวันเลือกตั้ง การที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมืองนั้น เนื่องจากรัฐธรรมนูญมีเจตนารมณ์ให้พรรคการเมืองและรัฐบาลมีความมั่นคง ประกอบกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบ่งเป็นสองประเภท ประเภทแรก การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง และประเภทที่สอง การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ซึ่งการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อนั้น พรรคการเมืองต้องเป็นผู้จัดทำบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งและยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง ก่อนวันเปิดสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๖ จึงเป็นเหตุผลให้ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมือง ซึ่งในการกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมืองนั้น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า

ผู้ซึ่งจะเป็นสมาชิกพรรคการเมืองต้องเป็นบุคคลธรรมดาผู้มีสัญชาติไทย มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง โดยยื่นใบสมัครด้วยตนเองพร้อมเอกสารประกอบตามที่นายทะเบียนกำหนด ต่อพรรคการเมืองที่ผู้ยื่นประสงค์จะสมัครเข้าเป็นสมาชิก และให้คำรับรองว่าตนมิได้เป็นสมาชิก พรรคการเมืองอื่นอยู่ในขณะเดียวกัน ตามสถานที่ที่พรรคการเมืองกำหนดและให้พรรคการเมือง ส่งสำเนาใบสมัครและเอกสารประกอบดังกล่าว ให้นายทะเบียน และมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติคุณสมบัติไว้ว่าต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทยโดยการเกิด หรือผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติ ซึ่งได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ และไม่มีลักษณะต้องห้าม มิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ เมื่อพิจารณาผู้ซึ่งจะเป็นสมาชิกพรรคการเมืองจะต้องมีคุณสมบัติ ดังกล่าวคือ เป็นบุคคลธรรมดาผู้มีสัญชาติไทย หากบุคคลผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติจะต้องได้ สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ รวมทั้งบุคคลดังกล่าว จะต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๐ กล่าวคือ บุคคล ผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ในวันเลือกตั้ง เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง (๑) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช (๒) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง (๓) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาล หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย และ (๔) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หากสมาชิก พรรคการเมืองผู้ใดขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามดังกล่าว ย่อมเป็นเหตุให้สมาชิกภาพ สมาชิกพรรคการเมืองของผู้นั้นสิ้นสุดลง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง (๓)

ข้อเท็จจริงในคดีนี้รับฟังเป็นที่ยุติได้ว่า ผู้ถูกร้องเป็นสมาชิกพรรคเพื่อไทย หมายเลขสมาชิก ปี.เค. (BK) ๑๐๓๑๒๑๑๗๓๔๐ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๑ ผู้ถูกร้องได้รับเลือกตั้งเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนในการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๐ ต่อมา ผู้ถูกร้องได้ถูกฟ้องในคดีอาญาร่วมกันก่อการร้าย ร่วมกันทำให้ปรากฏแก่ประชาชนด้วยวาจา มั่วสุมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไปใช้กำลังประทุษร้ายฯ ให้เกิดความวุ่นวายขึ้นในบ้านเมืองโดยผู้กระทำการใดคนหนึ่ง มีอาวุธ และร่วมกันชุมนุมหรือมั่วสุมฝ่าฝืนข้อกำหนดที่ออกตามบทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการ ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ตามคดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๕๔๒/๒๕๕๓ ของศาลอาญา แต่ผู้ถูกร้องได้รับเอกสิทธิ์คุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ โดยได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวในระหว่างการพิจารณาคดี

ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ได้มีพระราชกฤษฎีกายกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๔ และกำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไปในวันอาทิตย์ที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔

ศาลอาญาได้ออกหมายขังผู้ถูกร้องระหว่างไต่สวนมูลฟ้องหรือพิจารณาที่ ๒๐๗๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำขังผู้ถูกร้องไว้ในเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร จนกว่าจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ระหว่างนั้นคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประกาศกำหนดวันสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ พรรคเพื่อไทยได้ยื่นบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง โดยมีผู้ถูกร้องเป็นผู้สมัครในลำดับที่ ๘ คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อของพรรคเพื่อไทยแล้ว ได้ประกาศรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อพรรคเพื่อไทย จำนวน ๑๒๕ คน ซึ่งมีชื่อผู้ถูกร้องเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อของพรรคเพื่อไทยอยู่ด้วย ก่อนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปในวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกร้องได้ยื่นขอประกันตัวต่อศาลเพื่อออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง แต่ศาลไม่อนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราว ผู้ถูกร้องจึงมิได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งในวันเลือกตั้ง ผู้ถูกร้องจึงได้ทำหนังสือแจ้งเหตุที่ไม่สามารถไปใช้สิทธิเลือกตั้งต่อผู้อำนวยการเขตวังทองหลาง โดยให้เหตุผลว่าผู้ถูกร้องถูกคุมขังระหว่างพิจารณาของศาลและถูกขังอยู่ในเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร และได้ขออนุญาตต่อศาลให้ปล่อยตัวชั่วคราวเพื่อออกมาใช้สิทธิเลือกตั้ง แต่ศาลไม่อนุญาต ผู้อำนวยการเขตวังทองหลางได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกร้องมีเหตุอันจำเป็นเพียงพอตามหนังสือแจ้งผลการพิจารณาแจ้งเหตุ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และภายหลังปรากฏผลการเลือกตั้งแล้ว คณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีมติในคราวประชุมครั้งที่ ๘๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ ประกาศผลการเลือกตั้งให้ผู้ถูกร้องเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อของพรรคเพื่อไทย

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น มีประเด็นพิจารณาในเบื้องต้นว่าสมาชิกภาพสมาชิกพรรคเพื่อไทยของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง (๓) หรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง (๓) บัญญัติให้สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคการเมืองสิ้นสุดลงเมื่อขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง ซึ่งลักษณะต้องห้ามมิให้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

ตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๐ คือบุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ในวันเลือกตั้ง (๑) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช (๒) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง (๓) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย และ (๔) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติได้ว่า ศาลอาญาได้ออกหมายขังระหว่างไต่สวนมูลฟ้องหรือพิจารณา ที่ ๒๐๗๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ขังผู้ถูกร้องไว้ในเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานครจนกว่าจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกร้องต้องคุมขังโดยหมายของศาลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๐ (๓) อันเป็นผลให้สมาชิกภาพสมาชิกพรรคเพื่อไทยของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง (๓)

ประเด็นที่จะต้องพิจารณาต่อไปว่า การสิ้นสุดสมาชิกภาพสมาชิกพรรคเพื่อไทยของผู้ถูกร้อง เป็นผลให้สมาชิกภาพสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๖ (๔) ประกอบมาตรา ๑๐๑ (๓) หรือไม่ เห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐๖ บัญญัติว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงเมื่อ ... (๔) ขาดคุณสมบัติ ตามมาตรา ๑๐๑ และมาตรา ๑๐๑ (๓) ที่บัญญัติให้ผู้ที่สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งแต่เพียงพรรคเดียวเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน นับถึงวันเลือกตั้ง เว้นแต่ในกรณีที่มีการเลือกตั้งทั่วไปเพราะเหตุยุบสภา ต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมืองใด พรรคการเมืองหนึ่งแต่เพียงพรรคเดียวเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับถึงวันเลือกตั้ง ดังนั้น เมื่อได้วินิจฉัยว่าสมาชิกภาพสมาชิกพรรคเพื่อไทยของผู้ถูกร้องได้สิ้นสุดลงตั้งแต่วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกร้องจึงมิได้มีสถานะเป็นสมาชิกพรรคเพื่อไทย อันเป็นผลให้สมาชิกภาพสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๖ (๔) ประกอบมาตรา ๑๐๑ (๓) ด้วย

การที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๒ ได้บัญญัติให้บุคคลที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้าม มิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ... (๓) เป็นบุคคลผู้มีลักษณะต้องห้าม มิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๑๐๐ (๑) (๒) หรือ (๔) ซึ่งหมายความว่า บุคคลผู้ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ย่อมมีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรานี้มีเจตนารมณ์มิให้มีการใช้อำนาจรัฐ กลับกันแก่ล้งจับกุมหรือคุมขังผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือกลับกันแก่ล้งจากผู้สมัคร

รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยตนเองก็ดี ในระหว่างที่มีการประกาศพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๐ (๓) และมาตรา ๑๐๒ (๓) จึงสอดคล้องกัน เพราะรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๐๐ เป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลที่ต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิในวันเลือกตั้ง ส่วนรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๐๒ เป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลที่ต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

นอกจากนี้ การที่ผู้ถูกร้องโต้แย้งว่าสมาชิกภาพของการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองสิ้นสุดหาใช่เหตุให้พ้นจากสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น เห็นว่า รัฐธรรมนูญได้ให้ความสำคัญกับผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมือง ซึ่งหลักการกำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมืองนั้น เป็นหลักการที่บัญญัติไว้ตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๗ และรัฐธรรมนูญฉบับต่อมาทุกฉบับก็ได้บัญญัติหลักการดังกล่าวไว้เช่นเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อป้องกันปัญหารัฐบาลขาดเสถียรภาพจากการต่อรองผลประโยชน์ทางการเมืองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่ได้สังกัดพรรคการเมือง และหากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ใดพ้นจากสมาชิกภาพของสมาชิกพรรคการเมือง ย่อมเป็นเหตุให้พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันก็ได้บัญญัติหลักการดังกล่าวไว้เช่นเดียวกัน ตามมาตรา ๑๐๑ (๓) ที่บัญญัติคุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งแต่เพียงพรรคเดียวเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับถึงวันเลือกตั้ง เว้นแต่ในกรณีที่มีการเลือกตั้งทั่วไปเพราะเหตุยุบสภา ต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งแต่เพียงพรรคเดียวเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับถึงวันเลือกตั้ง และหากได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ถ้าปรากฏว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลาออกจากพรรคการเมืองที่ตนเป็นสมาชิก หรือพรรคการเมืองที่ตนเป็นสมาชิกมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารของพรรคการเมืองและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคการเมืองนั้น ให้พ้นจากการเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองที่ตนเป็นสมาชิก ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดสมาชิกภาพนับแต่วันที่ลาออกหรือพรรคการเมืองมีมติ เว้นแต่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พรรคการเมืองมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ให้ถือว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง

นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๖ (๗) จะเห็นได้ว่า การสิ้นสุดสมาชิกภาพสมาชิกพรรคการเมืองอันเป็นผลให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงมิได้หลายกรณี ดังนั้นเมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องพ้นจากสมาชิกภาพของสมาชิกพรรคการเมือง ไม่ว่าจะโดยมีลักษณะต้องห้ามหรือลาออกจากสมาชิกพรรคการเมือง หรือพรรคการเมืองมีมติให้พ้นจากสมาชิกพรรคการเมือง ก็เป็นผลให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นสิ้นสุดลงตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นว่า สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้อง สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๖ (๔) ประกอบมาตรา ๑๐๑ (๓)

นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ